

İŞÇİNİN SESİ

Bütün ülkelerin
proleterleri birleşin

Yıl: 5, Sayı: 86-87
18 Şubat 1978

Utku işçilerin! MESS dize geldi

Kazanılan haklar

- Aylık ücrete 4500 lira ile 7200 lira arasında zam alındı.
- En az bir maaş ilâve ikramiye alındı
- Yakacak, bayram, izin ödeneklerine yüzde 200 zam yapıldı
- Grevde geçen süreler ait ikramiyeler ve yan ödemeler verilecek
- Çalışma süreleri birinci yıl haftada 47,5 saate, ikinci yıl 46,5 saate indirildi
- Yıllık izinlerde ilk kademelere 3'er, son kademeye birer gün ilâve edildi

İşçi sınıfımızın savaşı sömürçü de ezip geçecektir!

Türkiye işçi sınıfı, savaş tarihine yeni bir utkuyu daha yazdı. İşbirlikçi-tekeli burjuvaziye, MESS patronlarına karşı direnen Maden-İş üyesi işçiler MESS'i dize getirdiler. İşçiler, 6 Ocak günü üretimi yeniden ele aldılar.

Bu tarihsel utku, yurdun her köşesinde olduğu gibi, yurt dışında da hızla duyuldu. Londra'da Maden-İş'le Dayanışma Komiteleri utku haberini bütün fabrikalara, okullara yaydı. İşçiler, öğrenciler sevinçle utkuyu kutladılar.

Bu tarihsel grevi büyük bir başarıyla yöneten Maden-İş sendikası, direnişin nedenleri, gelişmesi ve utkusu üzerine kamuoyuna geniş bir açıklama yaptı. Açıklama şöyle:

"MESS, irili-ufaklı beş on işyerini bir grup içinde toplamak, bunların sözleşme koşullarını ortak ve aynı düzeyde belirlemek, yürürlüklerini birleştirmek istiyordu. Böylece bir kere, tekellere bağlı büyük işletmelerin ücret ve diğer hakları, aynı grup içindeki küçük işlet-

melerin koşullarıyla bağlantılı olarak düşecekti.

İkinci olarak bizi tek tek işyerlerinde değil, grup içindeki tüm işyerlerinde greve zorlamak istiyorlardı. Onların hesabına göre sendikamız önünde iki yol kalacaktı: Ya düşük ücretlere evet demek, işçilerin çıkarlarını korumamak, ya da uzun süreli toplu greve dayanamayip parçalanmak, dağılıp gitmek.

Grup sözleşmeleri MESS tarafından bu amaçlarla getirildi. Sendikamız Maden-İş, işçi haklarını korumak için buna karşı çıktı. Uzun süreli toplu grev deneyimimiz olmadığı ve mali olanaklarımız kısıtlı olduğu için, tekellere karşı yeterli hazırlıklara sahip olmadığımız için

Arkası 7. Sayfada

DİSK'in 11. Kuruluş yıldönümü kutlandı

TKP Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşın DİSK'e mesajı

(İşçinin Sesi Radyo Ajansı)

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Yönetim Kurulu'na, Sayın Sendikacı Arkadaşlar, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu DİSK'in kuruluşunun 11. yıldönümünü Türkiye Komünist Partisi adına ve kendi adıma kutlar, savaşımızda yeni başarılar dilerim.

DİSK'in kurulması Türkiye işçi ve sendika hareketinde uzun

bir savaş birikiminin ürünü, yeni, tarihsel bir aşamanın başlangıcı olmuştur. Çok çetin savaş koşullarında geçen onbir yıllık süreç bu gerçeği sergilemektedir. İşçi sınıfı için DİSK bir savaş okulu olmuştur. Bu süre içinde DİSK'in gelişmesi yağdan kıl çeker gibi olmamıştır. Sarı sendikacılığı olduğu gibi, işçi sınıfını, sendikaları burjuvazinin kuyruğuna takma eğilimlerini, sınıf uzlaşmacılığını, tutucu, oportü-

Arkası 7. Sayfada

"Barış ve Sosyalizm Sorunları" dergisi toplandı

Barış ve Sosyalizm Sorunları dergisinin Ekim sayısı, ceza yasasının 142. maddesi bahane edilerek toplandı. Derginin yazı işleri müdürü Ahmet Taştan hakkında soruşturma açıldı.

Toplatırma kararına gerekçe olan bilirkişi raporu faşist eğilimli Sulhi Dönmezer tarafından verilmiştir. Barış ve Sosyalizm Sorunları, 1958'den bu ya-

Arkası 7. Sayfada

İTÖF 15. Kongresi yapıldı

İTÖF 15. Olağan Genel Kurulu'ndan bir görüntü

İngiltere Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu (İTÖF)'ün 15. Olağan Genel Kurulu 12 Şubat 1978 pazar günü Londra'da toplandı. İngiltere'nin çeşitli kentlerindeki öğrenci derneklerini ve bireysel üyeleri temsilen gelen delegelerin yanı sıra, çok sayıda gözlemci ve dinleyici de genel kurula katıldı. İTÖF 15. Genel

Kurulu bugüne dek yapılan genel kurulların en yığınsalı, en görkemlisi oldu. Genel Kurul bir yıllık yoğun bir çalışmanın ürünüydü.

15. Genel Kurul, İngiltere'deki öğrencilerin tek demokratik yığın örgütü olan İTÖF'ün gittikçe yığınsallaşmasının bir kanıtıydı. İTÖF'e üye olmak için baş-

vuran Leicester ve Southwark öğrenci derneklerinin ve 126 kadar bireysel üyenin üyelikleri oybirliğiyle onaylandı.

Söz alan tüm delegeler, yurdumuzdaki faşist saldırıları kınadılar. Faşizm tehlikesine karşı ilerici güçlerin UDC'de birliklerinin gerekliliğini vurguladılar.

Arkası 7. Sayfada

BAKIŞ

Sendikal birlik

(TKP'nin Sesi Radyosu'ndan alınmıştır)

"Ecevit hükümetinin kurulmasıyla, emperyalizmin kışkırttığı faşizm tehlikesi azalmadı. Bu tehlike, bütün demokratik güçlere genel bir saldırı niteliğini kazandı."

"Durum böyleyken DİSK'in yeni yöneticileri, kongrede alınan faşizme ve emperyalizme karşı savaşım kararını uygulamıyorlar. Aktif bir anti-faşist, anti-emperyalist politika yürütmüyorlar. Yaptıkları, en çok, bu savaşımı Meclis'in kapısından içeri sokmaktır. O da gevşek ve yumuşak yöntemlerle, süreklilikten yoksun olarak."

DİSK'in uzun yıllardan beri demokratik haklar için faşizme karşı savaşta, pişmiş, çelikleşmiş yığını pasifliğe çekmek bugün, bu konfederasyonun başını çekenlerin başta gelen politikası olarak beliriyor.

Bu sendikacıların Türk-İş'teki sosyal demokratları DİSK'e çekecek sendikal birliği sağlama iddialarının politik bir amacı olduğu derhal anlaşılıyor. Bu da, DİSK'teki devrimci tabanı, işçi sınıfının en bilinçli, örgütlü, savaşkan kolunu izole etmek ve onu azınlığa düşürerek kendi durumlarını sağlamlaştırmaktır."

"TKP, her zaman sendikaların birliğinden yana oldu. Bugün de öyledir. Ne var ki, sosyal demokratların sendikal birlikten anladıkları sendikaları burjuvaziye yamamak anlamını taşımaktadır. TKP, sosyal demokratların birlik belgisi altında işçi sınıfını aldatma taktiği, uzlaşmacılığı sendikalara egemen kılma oyunları karşısında susmayacaktır."

ATILIM köşesi

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı

Gerici, faşist karmaşı hü-kümet atıldı. Yerine başka bir türde karma bir hükümet geldi. Bu kez başı CHP çekiyor. Ana sorun, halkın beklediği, fabrikalarda işçilerin, alanlarda yığınların uğrunda savaştığı gençlerin can verdiği temel sorun: Halktan yana bir hükümetin işbaşına gelmesi sorunu çözümlenmedi.

İşçi sınıfı, halkımız, ilerici güçler, anayurdu uçurumları sürükleyen NATO'cu, işbirlikçi, eli kanlı hükümet yerine bütün bu yıkıma, ölüm ve talana dur diyecek, faşistleri devlet mekanizmasından temizleyecek, komandoları dağıtacak, halka can güvenliği sağlayacak bir hükümetin işbaşına gelmesi için oy kullandı, bu uğurda savaştı, savaşıyor.

Yeni karma hükümet de, Meclis'te parmak çoğunluğu say-lav pazarlığı üzerine kuruldu. Söz yok, böylesi bir hükümetle anayurdu çözüm bekleyen sorunlarından hiçbirini çözülemez. Fevziogullarını, Sükanları başbakan yardımcılığına getirmekle, AP'den aktarılan sayıylara bakanlık dağıtmakla hiç çözülemez. Bu bakımdan, çok şey "eski tas, eski hamam" misali kalıyor.

Halkın, ulusun ezici çoğunluğunun, halktan yana ileri demokratik bir hükümetin işbaşına gelmesi için yürüttüğü savaş daha da zorunlu oluyor. İşçi sınıfının, ilerici güçlerin savaşıma olanakları daralıyor, genişliyor. Hükümet programında yok ama demokratik haklar için savaş bütün keskinliğiyle duruyor. İnsan haklarına aykırı, anti-demokratik bütün yasalar, maddeler kaldırılmaktadır. TKP, bu uğurdaki savaşını, bundan böyle de daha etkin eylemlerle sürdürecektir. Demir-eller, Türkeşler, Erbakanlar hal-

kin önünde yargılanmalıdır.

NATO saldırganlık blokundan çıkmak, ikili kölelik anlaşmalarını bozmak, topraklarımızdaki yabancı üsleri kaldırmak. Kıbrıs'tan askerlerimizi çekmek. Yabancı, yerli tekellerin ezgisinden, yağmasından Türkiye'yi kurtarmak. Barış için savaşmak. Komşularımızla en iyi ilişkiler kurmak.

Açlığı, işsizliği, pahalılığı, baskıyı kaldırmak. Halktan yana hükümet. TKP bu uğurdaki savaşını başarıyla sürdürebilmek için, yığınlara daha da inecektir. Yığınlar arasında, fabrikalarda, sendikalarda örgütlenme eylemlerini daha da güçlendirecektir. Çıkar yol budur.

Gerici-faşist ortaklığın erken düşmesiyle memlekette politik terör dalgası daha da kabardı. Demirellerin, Türkeşlerin "savaş sürdürülecektir" sözleri faşist komandalara yeşil ışık yaktı. İç gericilik, faşizme tırmanan güçler ülke çapında genel bir saldırıya geçti. Silâhlar, bombalar yalnızca sendikaların, ilerici-demokratik örgütlerin merkezlerinde değil, CHP'li sayıyların evlerinde patlıyor. Faşizm tehlikesi süregidiyor. Türkeşçiler devlet mekanizmasında ele geçirdikleri konumlarını yitirmemek ve CHP'yi daha da sağa çekerek onu tekeli burjuvazinin işçi sınıfına, gelişen devrim hareketine karşı vurucu gücü haline getirmek amacıyla yeni tuzaklar kuruyorlar. Faşist Türkeş "devlet kesimlerine yerleştirdiğimiz adamlarımıza dokunursanız, biz de yapacağımızı biliriz" biçiminde tehditler savuruyor. Bir yan-

dan da komando saldırıları artarak sürüyor. Hükümetin ise, yongunlaşan faşist tehlikeye karşı hiçbir etkili önlemleri yok. Eğer hükümet, tırmanan faşizme ve kanlı provokasyonlara karşı gereken etkili önlemleri almaz, cinayet yuvalarını kapatmaz, baş sorunlulardan hesap sormazsa o zaman faşizmin yerleşmesi olanakları daha da genişler. O zaman iş isten geçmiş olacaktır. CHP içinde ve dışındaki sosyal-demokratlar, sosyalistler 1930'larda Almanya'daki sosyal-demokrasinin yanılışına düşmemelidirler. Düşmemek için de sadece pasif komisyonlar kurmak, can ve mal güvenliği konusunda toplantılar düzenlemek yetmez. Faşizme karşı kesin ve ödünsüz bir savaş yürütmek gerek. Bu savaşın başında da, devlet mekanizmasını gerici-lerden temizlemek, komando yuvalarını kapatmak, gerici-faşist yasaları kaldırmak, TKP'ye özgürlük sağlamak sorunları geliyor. Bu sadece işçi sınıfının, halkımızın bir istemi değildir. Bu aynı zamanda elde edilen kazanımların savunulması, ileri demokrasi savaşında yeni adımların atılması için bir zorunluktur.

Gelişmelerin bu aşamasında işçi sınıfına, ilerici-demokratik güçlere büyük görevler düşüyor. 141 ve 142 gibi faşist maddelerin kaldırılması, faşist tehlikenin önlenmesi hep yığınların güçlü eylemlerine, ulusal demokratik güçlerin anti-empyalist, anti-faşist, ileri demokrasi temelinde eylem ve savaş birliğine bağlıdır. Aynı zamanda bu yoldan hükümetin emperyalizm ve iç gericilerle uzlaşmaya yanaşmasını, onun daha da sağa kaymasını önlemek mümkündür.

Vance protesto edildi

(İşçinin Sesi Ankara Muhabiri)

20-21 Ocak günleri, ABD emperyalizminin ve NATO'nun isteklerini dayatmak amacıyla dışişleri bakanı Vance, Ankara'ya geldi. Ecevit hükümetiyle kapalı kapılar ardında pazarlık yapan Vance, halkımızın nefretini üzerine çekti. İşçiler, devrimci gençler, Kızılay alanında ABD emperyalizmini ve onunla pazarlık eden hükümeti protesto ettiler.

Kürdistan'daki jandarma baskısı kırılacaktır

Kürdistan'da uygulanan ırkçı, faşist baskılar günden güne daha da artıyor. Gerici, ırkçı, faşist güçler, yüzyıllardır sürdürülen bu kanlı zulmü şiddetlendirerek, Kürt halkının özgürlük savaşımını ezme amaçlıyorlar. Devletin jandarması ve komandoları bunun için Kürt köylerini basıyor.

Bu yakınlarda jandarmalar, Lice'de Silis köyünü kuşattılar. Cemseller köye daldılar. Önce köylüleri evden çıkarıp, tüfekte çevirdiler. Öteki jandarmalar da Kürt köylülerinin evlerine girdiler. Silâh arama bahanesiyle evleri talan ettiler. Eşyaları kırıp döktüler, yuğte hant, pahalada ağır ne varsa aldılar. Jandarmalar, muhtar Selim Piyale'nin 15 bin lirasını, bir başkasının da 5

bin lirasını çaldılar. Bu arama ve talandan sonra da tüm köylüleri, çocuk, kadın, yaşlı demeden falakaya yatırdılar. Yerlerde sürüklediler, tekmelediler, görülmemiş eziyetlerde bulundular. Bir komando, 70 yaşındaki Selim Piyale'yi yere yıkıp üstünde tepindi. Burjuvanın jandarması o gün köye tam bir dehşet havası saçtıktan sonra çekip gitti.

İşbirlikçi, tekeli burjuvazi, Kürt halkına uyguladığı özümseme politikasıyla, kanla-kurşunla, Kürdistan'dan yükselen kavga seslerini durduramıyor, durduramayacak. Türk ve Kürt halklarının proletaryasının hegemonyasında sürdürdüğü ortak savaş, holdingçi burjuvaziyi ve onun halklara yaşama zindan eden devletini paramparça edecektir.

Edirne'de kalksın!"

(İşçinin Sesi Edirne muhabiri)

Edirne'de aylardır süren Güç ve Eylem Birliği toplantılarının bir parçası olan "Faşist işgaller kalksın miting ve yürüyüşü" 21 Ocak günü yapıldı.

Eylem, İGD ve İKD'nin Edirne şubeleri, Trakya Demokratik Kültür Derneği (DEV-GENÇ) Edirne Yüksek Öğrenim Derneği (DEV-GENÇ) tarafından düzenlendi. Eyleme, Babaeski Halkevi, Lüleburgaz DKD, Uzunköprü Halkevi ve bu ilçelerdeki TÖB-DER örgütleri gibi bazı demokratik kuruluşlar da katıldı.

Miting alanında toplanan 4 bini aşkın ilerici, devrimci, faşizmi lanetleyen, yeni hükümetten istemlerini içeren devrimci belgileri coşkuyla haykırdılar. Bu belgilerden bazıları şunlardı: "141-142 kalksın, özgürlükler tansın", "İşçi sınıfı partisine öz-Yürülyüştten bir görünlüş

"Faşist işgaller yürüyüşü yapıldı"

Faşizme karşı savaş andı içilirken

gürlük", "Yaşasın UDC", "DGM'yi ezdik, sıra düzende", "Yaşasın Maden-İş", "Çarklar durdu elimizde, DGM'yi ezdik, sıra MESS'de", "Üsler kalksın, ABD defolsun", "MHP ve Ülkü Ocak-

ları kapansın", "İleri demokratik düzen", "Doğuda ulusal baskıya son", "Kurtuluşa kadar savaş", "Tek yol devrim", "Faşizme karşı omuz omuz".

Kütahya'da 3 bin işçi direnişte

Kütahya Azot Sanayii İşletmesine bağlı 8 ünite de çalışan toplam 3 bin işçi, ücretlerinin ve ikramiyelerinin ödenmemesi üzerine direnişe başlamıştır. Direnişçi işçiler, döviz darlığı ve hammadde kıtlığını ileri sürerek işçi çıkartmaya hazırlanan işletme yönetimine karşı işi yavaşlatma eylemlerini sürdürü-

yorlar. İşçiler, geçen ayın ücretleri ve biriken ikramiyeler ödenmezse, işi tamamen bırakacaklarını açıkladılar. İşçiler, işletmede örgütlü bulunan Türk-İş'e bağlı Petrol-İş sendikasının bazı bölge temsilcilerini işçi sorunlarıyla ilgilenmemekle suçlamışlardır.

Savaşım ve dayanışma yurt dışında da sürüyor

FEDERAL ALMANYA'DA EĞİTİM KURULTAYI TOPLANIYOR

F. Almanya'da FİDEF, işçi çocuklarının eğitim sorununu incelemek üzere 11-12 şubat günleri Gelsenkirchen'de bir "Eğitim Kurultayı" düzenlemiştir.

FİDEF, konuya ilişkin olarak yayımladığı bildiri de şöyle diyor: "Federal Almanya ve Batı Berlin'de bugün 1 milyon yabancı çocuk yaşıyor. Bunlardan 350 bini Türkiyelidir. Bu Türkiyeli çocuklardan 190 bini okul çağında olmasına karşın yalnız 125 bini okula gidebilmektedir. FİDEF, bu soruna ilgi duyan herkesi, sendikacıları, işçileri, ana-babaları, öğretmenleri "Eğitim Kurultayı"na çağırıyor.

FRANKFURT'TA "GENÇLİK ŞENLİĞİ" YAPILDI

8 Ocak pazar günü, F. Almanya'nın Frankfurt kentinde "Gençlik Şenliği" yapıldı. Kalabalık bir seyirci topluluğunun izlediği şenliği, Frankfurt Türkiye Gençler Birliği düzenledi.

Gençlik sorunlarının tartışıldığı foruma, Frankfurt ve Çevresi Maden-İş'le Dayanışma Komitesi, Alman Sosyalist İşçi Gençliği temsilcileri ve bilim adamları katıldı. FTGB, foruma yaptığı "Gençlik Araştırması"nın sonuçlarını sundu. Araştırmaya göre, Frankfurt'taki Türkiyeli gençlerin %11'i işsiz durumda, %75'i yardımcı işçi, %14'ü de kaçak olarak çalışıyor. Gecede, Maden-İş'le Daya-

nışma Komitelerinin hazırladığı program ilgiyle izlendi. Komite, Türkiye'deki grevçiler için 16.000 DM topladığını açıkladı. Daha sonra, parası grevci işçilere ulaştırılmak üzere kan bağıışı kampanyası başlatıldı.

BERGKAMEN'DE DERNEK KURULDU

8 Ocak günü, F. Almanya'da, Bergkamen Kamen civarı Türkiyeli İşçiler Derneği kuruldu. Kurucu üyelerin yayımladığı bildiri de şöyle diyor: "Yurt dışında yaşam kavgası veren biz Türkiyeli işçiler, Türkiye işçi sınıfının bir parçası olarak, sınıf düşmanlarımızı karşı savaş bayrağını her zaman yüksekte tutacağız". İşçinin Sesi olarak, Bergkamen Kamen Türkiyeli İşçiler Derneği'ne başarılar dileriz.

Stalingrad destanı

2. Dünya Savaşı'nın dönüm noktası olan Stalingrad utkusu bundan 35 yıl önce 2 şubatta kazanıldı.

2 Şubat 1978 Stalingrad'da kazanılan büyük utkunun 35. yıldönümüdür. Bu utku, Büyük Anayurt Savaşı'nın, İkinci Dünya Savaşı'nın, tüm insanlığın yazgısında belirleyici bir dönüm noktasıdır. Tarihin en büyük savaşlarından biridir. Faşist baskı ve savaş makinasının çöküşü, faşizmin kahredilişinin başlangıcıdır. Büyük Anayurt Savaşı tümüyle bir yiğilik destanı, Stalingrad destanı içinde destandır.

Stalingrad Savaşı 28 Ağustos 1942'den Şubat 1943'e dek sürdü. Bu savaşın kasımda başlayan ikinci aşaması Kızılordu'nun 1942-1943 kış kampanyasının ilk halkasıdır. Bu kampanyanın amacı stratejik inisiyatif ele geçirmek, faşistleri büyük bir yenilgiye uğratarak savaşın gidişini değiştirmektir. Bu amaca başarıyla ulaşıldı.

Kış kampanyasının hazırlıkları aylarca önceden başladı. Cephe gerisinde, askersel üretim büyük bir artış gösterdi. 1942'nin ilk yarısında 9600 savaş uçağı, 11.000 tank ve 14.000 76 mm'den büyük silâh üretilmişti. Aynı yılın ikinci yarısında ise 15.800 uçak, 13.600 tank ve 15.600 silâh üretti.

Kampanya hazırlıklarına Stalingrad bölgesi halkı da aktif katıldı. Olağanüstü kötü koşullara karşın, bölgedeki kollektif çiftçiler o yıl 368.000 ton tahıl, 15.000 ton sebze ve 53.400 ton et üreterek Kızılordu'ya güçlü bir destek verdiler. Bölgedeki çiftliklerin onarım atölyeleri, makina-traktör istasyonları hep cephe için çalıştırdı. Bölge halkı köprü ve yol yapımına aktif katıldı. Yalnızca Stalingrad Savaşı öncesinde, halk 500 kilometrelik yol yaptı.

Saldırı öncesinde Sovyet 62. ve 64. orduları güçlü bir direnişle düşmanın tüm yedek güçlerini de savaşa çektiler. Öte yandan Partizan çetelerinin eylemleri yoğunlaştı. Partizanlar düşmanın haberleşme hatlarını, depolarını havaya uçurdular. Gece gündüz küçük saldırılarla düşmanı yordular.

Sovyet Genel Kurmayı daha Eylül ayında saldırı planının hazırlıklarına başladı. Yerinde yapılan gözlemlerden sonra genel bir plan yapıldı. Sonra, ilgili cephelerin tüm yetkilileri, subay ve politik görevlileri çağrıldı ve plan açıklandı. Cephe yetkililerinden planın ayrıntılarını doldurmaları istendi. Uran adı verilen plan, kollektif bir ürün oldu ve Başkumandan Stalin'in başkanlığında toplanan Devlet Savunma Komitesi'nin 13 Kasım'da onaylandı. Saldırı sırasında Batı'da ve Kafkaslar'da da operasyonlar planlandı. Böylece Alman Genel Kurmayı buralardaki gücünü Stalingrad'a toplayamayacaktı.

Gerçekte, askersel ölçütlerle Kızılordu'nun fazlaca bir nicel üstünlüğü yoktu. (Bak Tabloya) Asıl üstünlük, Sovyet halkının ve askerinin kararlılığı, yüksek morali, devrime inancı ve Başkumandanlığın, Sovyet Genel Kurmayı'nın ana halkayı belirleyip, bu en önemli noktada güçleri toplayan bir plan yapmış olmasıydı.

Saldırıda Güneybatı, Don ve Stalingrad Cephesi yer alıyordu. Güneybatı Cephesi General Valutin'in, Stalingrad Cephesi General Yeremenko'nun ve Don Cephesi de sonradan iki kez "Sovyetler Birliği Kahramanı" ödülü ve en yüksek nişan olan "Utku Nişanı" alan General Rokosovski'nin kumandasında idi. Plana göre Alman orduları askersel deyimlerle, "zarfa sokulacaktı", "cepecevre sarılıp yok edilecekti."

Saldırı 19 Kasım 1942'de top atışlarıyla başladı. Savaşın en çetin kesimi Stalingrad çevresinde geçti. Burada, sokak sokak, ev ev, fabrika fabrika, her bina'nın her bir katı, bir kattan öteki kata çıkan merdivenin her bir basamağı için savaş verildi. 23 Kasım 1942'de Alman orduları cepecevre sarılmıştı.

Sarılmış Alman ordularını yok etmeye girişmeden iki gün önce, 8 Ocak'ta, Sovyet Genel Kurmayı Nazi generallere bir ultimatom vererek teslim olmalarını istedi. Nazi generalleri,

böyle insancıl bir öneriyi getiren Sovyet askerlerine ateşle karşılık verdi. Gözü dönmüş faşistler teslim olmayarak yüzbinlerce kişiyi ölüme sürüklediler. Ultimatomda herkesin can güvenliği, ülkelerine geri gönderilmeleri garanti altına alınıyordu. Ultimatom'un yanısıra Alman askerleri arasında geniş bir propaganda çalışması da yapıldı. Alman işçi sınıfının yiğit önderlerinden, Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin kurucularından, büyük komünist Walter Ulbricht'in yönetiminde bir grup Alman devrimci de propaganda çalışmasında aktif görev aldı. Bildiriler, duyurular hazırlandı, dağıtıldı.

Ocak sonuna doğru Alman saflarından beyaz bayraklar yükselmeye başladı. Generallerin diretmesine karşın, askerler teslim olmak istiyorlardı. 31 Ocak-2 Şubat arası Alman askerleri binlerle teslim alındılar. Alınan 91.000 esir arasında 2500 subay, 24 general ve eli kanlı Mareşal Paulus da vardı. Bu savaşta Almanlar 1 milyona yakın asker yitirdiler. General Ştamenko'nun yazdığı gibi, "tarih böylesi dev gibi bir ordunun üç ay içinde yok olmasına, özellikle

kazanan tarafın hem asker, hem araç açısından genel bir üstünlüğü olmadığı koşullarda, hiç tanık olmamıştı."

2 Şubat 1943'de Stalingrad'ın yıkık dökük binalarında kızıl bayraklar dalgalanıyordu. Stalingrad utkusu Sovyetler'de coşkuyla karşılandı. Sovyet halkı, cephelerde kızıl askerler utkuyu kutladı. 100 savaşçı "Sovyetler Birliği Kahramanı" ödülünü aldı. 707 bin asker ve sivile "Stalingrad Savunması" nişanı verildi. 4 Şubatta cephelerden yüzlerce görevli Kremlin'e çağrıldı. Başkumandan, gelenlerin askersel kurallara göre hazırladığı rapor vermelerini beklemeden ellerini sıkıyor, sırtlarını okşuyordu.

Stalingrad, yalnızca askersel bir utku değildir. Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin Leninci politikasıyla Kızılordu'nun savaşkan, yılmaz askersel stratejisi, özveri ile Sovyet halkının cephe gerisinde arı gibi çalışıp üretmesi, o inat, o tutku, Kızıl Ocak'ın yüreklerdeki diri ateşi birbirinden ayrılmaz etkenlerdir. Stalingrad, sosyalizmin, Leninizm'in utkusu, bir sistem olarak faşizm için sonun başlangıcıydı. Yalnızca Sovyetler'de değil, tüm dünyada coşkuyla karşılandı. Fa-

şist toplama kamplarından, Latin Amerika'ya dek her yerde halkların Sovyetler'e duyduğu sevgi ve güveni bir kat daha artırdı.

Türkiye'de de ilerici, devrimci işçiler, köylüler, aydınlar Stalingrad utkusunu içten bir kıvançla karşıladılar. Komünistler zindanlarda, sürgünlerde bile olsalar büyük utkuyu kutladılar. Stalingrad utkusu, 26 birliği Sovyet sınırına yığıp, Nazilerin yanında savaşa girmek için Stalingrad'ın düşmesini bekleyen gerici Türkiye hükümetinin elini boğrunda bıraktı. Stalingrad utkusu halkımızı en kötü bir serüvenden, faşistlerle yanyana kardeş Sovyetler Birliği'ne karşı savaşa itilmekten korudu.

Bugün Türkiye'de Nazizm başkaldırdı. Tarihin en iğrenç baskı düzenini ülkeye getirmeye çalışıyor. Başta işçi sınıfımız, tüm halk, tüm devrimciler bu büyük tehlikeye karşı savaşıyor. Stalingrad utkusunun 35. yıldönümünde, şehitleri ve gazileri bu anti-faşist savaşımızın ateşiyle, saygıyla selâmlıyoruz. Onların tutkulu, yiğit savaşından, utkusundan ders, güç alıyoruz. Anları bize önder olsun!

Kent merkezini savunan 13. Muhafız Birliği'nin komutanı General Rodimtsev

Volga alevler içinde

Her bir sokak diş diş savunuldu.

2 Şubat 1943 günü Sovyet orduları Stalingradı kuşatan

330.000'lik düşman kuvvetlerini esir aldılar.

Kış kampanyası sırasında güçlerin oranı şöyle idi:

	Sovyet	Düşman	Sovyet:Düşman oranı
Asker sayısı	1,015,300	1,011,500	1:1
Tank ve otomatik silâhlar	979*	675	1.4:1
Tüfek ve havan	13,535**	10,290	1.3:1
Uçak	1,350	1,216	1.1:1

* Yalnızca ağır ve orta tankları içerir
** 50 mm'lik havanları içermez

15'leri Anıyoruz

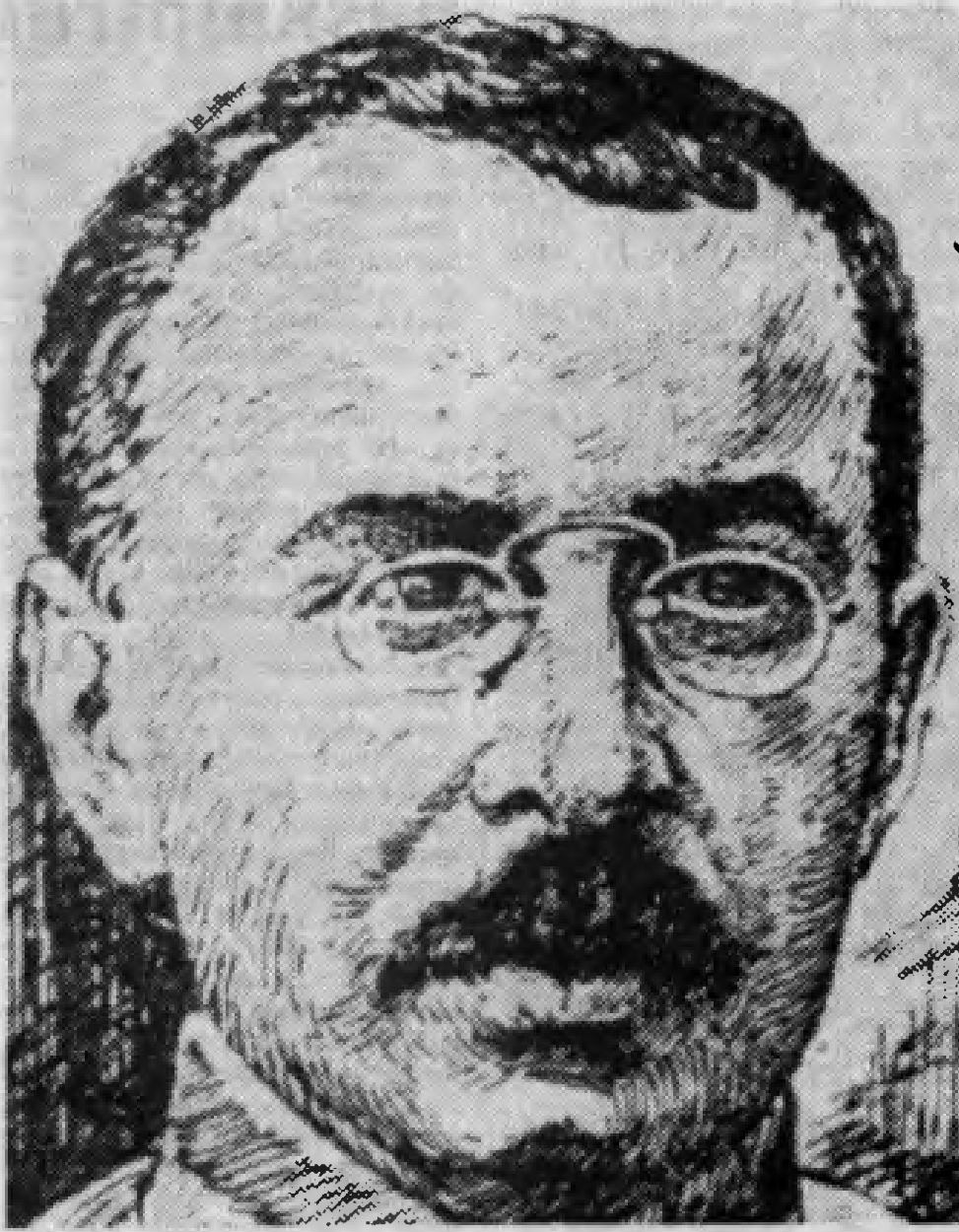
Mustafa Suphi ve 14 yoldaşı 1921'in 28 ocağı 29'a bağlayan gecesinde Kemalistler tarafından öldürüldüler. Bugün aradan tam 57 yıl geçti. Bu yıllar içinde Türkiye işçi sınıfı ve onun politik hareketi Türkiye Komünist Partisi çok zorlu günler yaşadı. Kimi zaman burjuvazinin cinayetlerine, tutuklamalarına, kimi zaman da içine sızan burjuva ajanlarına, oportünistlere, likidatörlere karşı savaştı.

Leninciler, bolşevikler bir yandan burjuvaziye karşı açık savaş alanlarında savaşırken, öte yandan onun hareket içine sızdırdığı ideolojik, politik ajanlarıyla boğaz boğaza döğüştü. 24 Mayıs 1973'de bu şanlı savaş ilk meyvesini verdi. Sınıf savaşının güneşi yine açtı. Sarı yıldızlı kızıl sancak yine göklerde dalgalanmaya başladı.

Bizler, 57 yıl öncesinin bu olayını, bu kanlı günlemeyi bu tarihsel perspektif içine yerleştirmeliyiz. Doğada olduğu gibi, tarihte de hiçbir olayı, olguyu tek başına, soyut olarak ele alamayız. Komünistler, devrimciler, tarihi eski albümleri karıştırıcısına değil, bir strateji ve taktik ustasının savaşçı yeteneğiyle in-celerler.

Bugün sol adına piyasaya çıkanların çoğu, revizyonisti, oportünisti, Maocusu, hep Mustafa Suphilere sahip çıkmaya çalışıyorlar. Ama yine bunlar, Mustafa Suphi'nin adının yanına bir başka adı daha, Şefik Hüsnü'yü ekleyiveriyorlar. Şefik Hüsnü'yü Mustafa Suphi'nin savaşını sürdürmüş gibi gösteriyorlar.

Mustafa Suphi ve Şefik Hüsnü aynı savaş yolunda birbirini izleyen iki isim değil, TKP içinde iki ayrı hattın, iki ayrı ideolojinin, iki ayrı geleneğin başlangıçlarıdır. Mustafa Suphi, Leninci hattın, bolşevik savaş yolunun, Marksist-Leninist ideolojinin ilk bayraktarıydı. Bugün onun hattının militanlarının, onun savaş yolundan yürüyenlerin, TKP'nin önderi İ. Bilen genç kuşaklara öğütünde şöyle diyor: "Genç partili yoldaşlarım, TKP'nin genç kuşakları, gerici-

faşist güçlerin ateşleri altında her boydan ve her soydan oportünistlerin saldırıları altında çetin bir savaş yolundan yürüyorsunuz. Partimizin savaş yolundan yürüyorsunuz. Partimizin savaş yolu, Leninci yoldur. Suphilerin, Hacıoğullarının yoludur. Bunu unutmayın!"

Şefik Hüsnü ise, Mihri Belli, Hikmet Kıvılcımlı ve diğerleri gibi oportünistlerin, burjuva legalistlerin, ajan-provokatörlerin hattını simgeleyen bir isimdir.

İşte Ulusal Kurtuluş Savaşı'nda öncülüğü ele geçiren ulusal burjuvazi Mustafa Suphileri bu yüzden öldürdü. İşçi sınıfını arkadan hançerlemekte gecikmedi.

Böylelikle, TKP'nin bir daha

belini doğrultamayacağını umuyordu. 15 önderi Karadeniz'in sularında boğarak TKP'nin de savaşını boğabileceğini umuyordu. Darbe gerçekten de büyüktü ama Leninciler savaşı burada kesmediler. Tam tersine daha da hızlandırdılar. Savaş burjuvazi ve onun 5. kolu oportünizmle, bolşevik hat arasında kıran kırana süregeldi. Bugün meydanları dolduran yüzbinler, sokaklarda savaşın, barikatlarda varışın yitilemez, bu savaşın araçlarıdır. Mustafa Suphilerin, 15'lerin başlattığı yoldan onbinler yürüyor. Savaş tüm ateşle utkuya, varacağı sosyalizme doğru ilerliyor ve Mustafa Suphilerin sancağı, Leninci sancak, TKP'nin kızıl bayrağı yine göklerde dalgalanıyor.

Kızıl yıldız

MUSTAFA SUPHI

Yoldaş, bir dakika dur! Şu kızıl yıldızın ne olduğunu biliyor musun? İşte dinle: Bu kızıl yıldız, işçilerin, köy ve kent yoksullarının kurtarıcısı olan Kızılordu'nun nişanıdır. Sen bu kızıl yıldız üzerindeki saban ile çekici, tabii, görüyorsun. Bunun ne olduğunu biliyor musun? Bu saban ile çekici, kent işçisi ile köy emekçisinin birleştiklerini, özgürlüklerini, topraklarını, köylü ve işçi sayımları sovyetini, sosyalist yurdu düşmanlardan, işçi halkın cellâdı olan kapitalistlerden, toprak beylerinden, ağalardan, gericilerden korumak için ant içtiklerini gösteriyor.

Yoldaş! Sen emekçi halkın dostu ve düşmanı kim biliyor musun? Sen, seni çardan, pomeşçikler, paşalar ve ağalar hükümetinin zulmünden kimin koruduğunu iyi biliyorsun. Senin koruyucun, bekleyen kızıl devrim ordusuna giren işçi ve köylü kardeşlerindir. İşte kızıl yıldız, ancak seni koruyan, bekleyen Kızılordu erleri taşıyorlar. Bu kızıl yıldızın takan bil ki, senin kardeşin, sana İngiliz ve Fransızlar'ın yardımıyla sonsuza dek ezgi boyunduruğu vurmak isteyenler ve elinden özgürlüğünü, toprağını alarak, seni fabrikatörlerin, zenginlerin, beylerin ve paşaların tutsağı etmeye uğraşanlarla savaşan öz kardeşlerindir. Şimdi sen bir düşün ve üstünde saban ile çekici olan kızıl yıldızın ne denli büyük bir simge olduğunu iyi anla.

Kızıl yıldız, kendi omuzları üstünden kanlı çarı, haram yiyen bey, ağa ve paşaları kaldıran ve memleketinin üzerine kızıl sosyalist bayrağını diken köylüler ve işçilerin birlik simgesidir. Kızıl yıldız, bütün iş-

çi ve yoksulları koruyan köylü-işçi sovyetleri hükümetinin armasıdır. İşte Kızılordu erlerinin taşıdıkları bu kızıl yıldızın anlamı budur.

Yoldaş, sen önceleri memleketin kanlı çarlar, padişahlar, zenginler, paşa ve beylerle çevrildiği kara günleri unutmadın değil mi? Sen, çarlar, beyler ve ağaların kimlerle ve kimlerin eliyle senin kanını emdiğini biliyor musun? Bekçiler, polisler, jandarmalar, onbaşlı ve zavallı, hiçbir şeyden haberi olmayan askerler var. Çarlar, padişahlar zulmünü yaratan bu gruhun başka türlü nişanları, apoletleri, kokartları, uniformaları vardı. İşte bu apoletleri, kokartları, uniformaları olanlar her zaman senin düşmanın olmuştur. Onlar çarın, padişahın fermanıyla, padişahlar, zenginler, ağalar emriyle seni sokaklarda yakalıyor, hapislere atıyor ve eğer sen bundan şikayet edersen kursuna diziyorlardı. Bu sırmalı, yaldızlı, apoletli, üniformalılar, kokartlılar sana kırbaç, hapis ve cezadan başka birşey vermiyordu. Bu çarlar, padişahlar ezgisinin, cezaevi ve darağacı politikasının damgasıydı.

Yoldaş, eğer sen bu cellâtların ve firavunların tekrar geri dönmesini istemiyorsan, kızıl yıldızın parlayan Kızılordu'ya git yazıl. Bu kızıl yıldızın altında, sen kendi özgürlüğün, kendi mutluluğun, işçi kardeşlerinin alınleriyle yapılmış fabrika ürünlerin ve toprakların için kaygılanmadan yaşayabilirsin artık.

Ey güzel kızıl yıldızımız! Bundan sonra daha da büyük bir kızıla boyanan kendi ışınlarınla bütün dünya işçilerine özgürlük, eşitlik ve kardeşlik saç. Kızıl yıldız altında işçi kardeşlerimizin mutluluğunu ve geleceğini koruyan Kızılordu yaşasın!

"KALBİM"

Göğsümde 15 yara var...
Saplandı göğsüme 15 kara saplı bıçak...
Kalbim yine çarpıyor,
Kalbim yine çarpacak...

Göğsümde 15 yara var.
Sarıldı 15 yarama
kara kaygan yılanlar gibi karanlık sular.
Karadeniz boğmak istiyor beni,
boğmak istiyor beni,
kanlı karanlık sular...

Saplandı göğsüme 15 kara saplı bıçak.
Kalbim yine çarpıyor,
kalbim yine çarpacak ...

Göğsümde 15 yara var...
Deldiler göğsümü 15 yerinden
sandılar ki vurmaz artık kalbim kederinden.
Kalbim yine çarpıyor,
kalbim yine çarpacak...

Yandı 15 yaramdan 15 alev
kırıldı göğsümde 15 kara saplı bıçak...
Kalbim
kanlı bir bayrak gibi çarpıyor,
ÇAR-PA-CAK..."

"DİL Ê MIN"

Dı sîng a mîn da panzdeh birin hene...
Cıt bûn dı sîng a mîn da panzdeh kêr ên doxreş...
Dil ê min dîsa lê dîde,
Dê lê bide dil ê min dîsa...

Dı sîng a mîn da panzdeh birin hene...
Lefyan lı panzdeh birin ên mîn
Nol a mar ên şematok ê reş av ên tarî.
Karadeniz dı xwaze mîn bî fetesin e,
Av ên bî xwîn tarî...

Cıt bûn dı sîng a mîn da panzdeh kêr ên doxreş.
Dil ê min dîsa lê dîde, dê lê bide dil ê mîn dîsa...

Dı sîng a mîn da panzdeh birin hene...
Kunkırın sîng a mîn dı panzdeh cı yî da
Wan dı got qey navêje êdî dil ê mîn jı xem ên xwe.
Dil ê min dîsa lê dîde,
dê lê bide dil ê mîn dîsa...
Şewtî jı panzdeh birin ê mîn panzdeh pêt
Şikest dı sîng a mîn da panzdeh kêr ên doxreş...
Dil ê mîn
Nola alek sor lê dîde
EW DÊ-LÊ-DE..."

Silâh arkadaşlarının mezarı önünde - Stalingrad 1943

Yüce utkunun sevinciyle kucaklaşan Kızılordu askerleri

“Avrupa komünistleri” artık çok oluyor!

B. Andreyev (Bu yazı “New Times” adlı Sovyet dergisinden özellenmiştir.)

Hem Amerika’da, hem de Batı Avrupa’da burjuva basını, radyo, televizyon “Avrupa komünizmi” konusunu deşelemeyi sürdürüyorlar.

Kasım ve aralık aylarında Batı Almanya’nın Köln ve Frankfurt, İsviçre’nin Lugano kentinde bu türden toplantılar yapıldı. Bu toplantılara katılanların listesi başlıbaşına ibret vericidir. Burjuva teorisyenleri ve politikacıları, emekli NATO

generalleri, Deutsche Welle, Radio Liberty ve Radio Free Europe gibi gerici anti-Sovyet propaganda merkezlerinin ve Esso, Ford gibi uluslararası tekelin temsilcileri... Açıkça görülmüyor ki böyle bir toplantının amacı, komünizme karşı koymada ve uluslararası komünist ve işçi hareketini bölmede yeni, modern yollar araştırmaktır. Ne gariptir ki, son zamanlarda bu tür toplantılara Batı Avrupa

komünist partilerinin temsilcileri de çağrılmakta ve kimi partiler de bu çağrıları kabul etmektedirler.

Komünistler sekter değildir. Lenin *Sol Kanat Komünizmi* yapısında, komünistlerin “yiğınların bulunduğu her yerde çalışmalarını gerektiğini yıllar önce yazmıştı. Ama Radio Liberty’nin ya da Ford’un yiğınları temsil ettiğini kimse ciddi olarak ileri süremez. Tam tersine onların amacı yiğınları devrimci savaşımdan uzak tutmaktır. Ve hiç de rastlantı değildir ki, bunların örneğin bir toplantısına giriş bedeli 1000 DM idi.

Bu tür toplantılara en aktif katılanlardan biri İspanya Komünist Partisi Yürütme Komitesi üyesi ve sekreterlerinden Manuel Azkarate idi. Azkarate bundan önce de sosyalist ülkelere ve en başta Sovyetler Birliği’ne karşı düşmanca sözler söylemişti. Sovyet basını, (örneğin Parti Yaşamı dergisi, Sayı 4, 1974) onun saldırılarını açıkça eleştirdi.

Ne var ki, Köln ve Lugano’daki konuşmalarında ve Batı Alman Der Spiegel dergisinin 12 aralık 1977 günlemeli sayısındaki röportajda Azkarate çok ileri gitti.

Azkarate, “Biz İspanyol komünistleri Marksizm-Leninizm kavramını reddediyoruz. ...Leninizm’in birçok yanını uzunca bir süredir modası geçmiş bulduğumuz gibi, Marksizm’i de mutlak doğru olarak almıyoruz” diyor.

Dünyada olan bütün büyük değişmeler, Marksizm-Leninizm’in ilkelerine dayanan partiler ve güçlerce gerçekleştirilmiştir. Başka hiç bir fikir, Marks, Engels ve Lenin’in fikirlerini yaşama geçirecek varılan sonuçlarla karşılaştırılabilir düzeyde bir sonuç

Arkası 7. Sayfada

“İtalya Komünist Partisi Leninist kalmalıdır!”

İtalya Komünist Partisi’nin Başkanı Luigi Longo, *Corriere Della Sera* adlı bir gazetenin yaptığı röportajda, çeşitli konularda görüşlerini açıkladı. “İKP Leninist kalmalıdır” dedi.

Luigi Longo, “Avrupa ko-

İKP Başkanı Luigi Longo

münizmi” için “sahte bir formül” dedi. Ekim devrimi için ise, “yalnızca sözde değil, gerçekte büyük bir kazanımdır. Kim ne derse desin, Rus devrimi hem Sovyetler Birliği, hem de tüm dünya için demokratik ve ilerici bir itici güç oldu. Dünyada böyle büyük bir ekonomik, politik, askersel ve ideolojik güç olmasaydı ne olurdu, bunu düşlemek kolay” dedi.

Luigi Longo, partinin yenilik ve ilerlemeden yana tüm güçlerin birliğini savunmasına tarihsel uzlaşma adını vermenin kuşku yaratıldığını söyledi. Sonra, sözlerini, “Emekçi halkın, onun politik ve sendikal örgütlerinin ülkenin yönetimine karışması ve katılması için gereksinim vardır” diyerek bitirdi.

Luigi Longo’nun bu açık sözleri, Sovyet sevgisinin, enternasyonalizmin, Leninizm’in yüreklerden ve kafalardan pek kolay silinmeyeceğini canlı bir biçimde kanıtıyor. Utku Leninizm’in olacaktır.

DÜNYAYA BAKIŞ

İTALYAN İŞÇİSİ TEKELLERİN KÂRLARINI ARTIRMAK İÇİN ÖZVERİYE ÇAĞRILDI

İtalya Komünist Partisi’nin MK toplantısı 28 ocakta sona erdi. Genel Sekreter Berlinguer’in basına yaptığı açıklamaya göre, MK, hükümet sorununu ve ekonomik durumu görüştü.

MK toplantısında Berlinguer bir konuşma yaptı. Konuşmasında, önce Hristiyan Demokratların katılmadığı bir hükümet formülü üzerinde durdu. Sonra, bu bir hipotezdir ve bizim politikamıza aykırı olur, bizim politikamız birlik politikasıdır, dedi. Hristiyan Demokratların da, komünistlerin de mutlaka, kendi deyişleriyle, “olağanüstü durum hükümetinde” birlikte yer almaları gerektiğini söyledi. MK, İKP’nin de artık hükümete katılmaya hak kazanmış, öteki partilerle eşit bir parti olduğunun gösterilmesi için Berlinguer’in önerisini oy birliğiyle kabul etti.

Anlaşılmayan önemli bir nokta vardır. İKP MK sanki şimdiye dek onların hükümete katılmalarını önleyen bir güç varmış gibi davranmaktadır. Evet, bir bakıma Amerika İKP’nin hükümet olmasını istemiyor. Bu da doğaldır. ABD için oportünizm bile çok ‘sol’dur. Ama ülke içinde, parlamento içinde duruma bakılırsa, İKP’nin hükümete katılmasında hiçbir engel yoktur. Parlamentoda Hristiyan Demokratların 263, İKP’nin 228 ve sosyalistlerin 57 yeri vardır. Sosyalistler çok kez İKP’ye ortak hükümet önerisinde bulundular. Birlikte 285 yere dayanan böyle bir ortak hükümet hep olanak içindeydi. İKP bunu reddettiği

gibi, çekimser kalarak Hristiyan Demokratların azınlık hükümetine destek verdi. Bu verilerin ışığında şimdiki davranış “bayram değil seyran değil enişten beni neden öptü” sözünü akla getiriyor.

İKP MK ekonomik durumu da görüştü. Berlinguer basına verdiği demeçte, bazı kesimlerde ücretlerin (kârların değil!!!) artık akıl almaz ölçülere ulaştığını söyledi. İşçileri, daha kesimler ve daha çok sömürülen kesimlerin yararına özveriye(?) çağırıyor. Sendika lideri Senyör Lama’nın ücret artışını kısıtlayıcı kontrata kabul etmeye yavaşarak İKP’ye de yaklaştığını söyledi.

Marksist-Leninist devrim teorisine göre işçiler sosyalist devrimi yaptıktan hemen sonra emekçi halkın öteki kesimlerinin güvenini daha da kazanmak için özveri yaparlar. Onların yaşam düzeyini yükseltmeye ilk ağızda daha çok önem verirler. Ama kapitalizm altında, tekelin aşırı kârları durup dururken işçileri özveriye çağırarak oportünizmin işçi sınıfının günlük çıkarını bile savunamayacağına canlı kanıttır.

FNLA İNGİLTERE’DEN PARAYLA ADAM TOPLUYOR

Angola halkının MPLA önderliğinde yürüttüğü savaşta yeni düşen FNLA, halktan iyice soyutlandı. Ama emperyalizmin bir aracı olan FNLA, Angola’daki halk düzenine baş kaldurma hırsını yitirmedi. Şimdi de İngiltere’de parayla adam topluyor. Pilotlar, uçaksavarcular, mekanikler ve ordu komandoları için

haftada 200 sterlin ücret ödeme-
yi üstleniyor.

TUNUS’DA DA SINIF SAVAŞIMI SERTLEŞTİ!

Tunus’da sınıf savaşımı sertleşti. Sendika binalarına yapılan aramalar, üyelerin tutuklanmasına ve çekilmez yaşam koşullarına karşı Tunus İşçilerinin Genel Sendikası genel grev çağırıyor. Yüzbinlerce işçi greve çıktı. Ülkenin dört bir köşesinde büyük işçi gösterileri düzenlendi. Burgiba hükümeti sıkıyönetim ilan etti, işçilerin üzerine orduyu, polis sürdü. 140 kişi öldürüldü. Sendikacılar ve yüzlerce işçi tutuklandı. Yüzlerce yaralı var. Okullar kapatıldı.

Burjuva basını bu olayları Tunus Libya, ya da aşiretler arası çatışma gibi gösteriyor. Oysa gerçekte bu olaylar işçi

Oportünizm yine başkaldırdı-IX

Emine Engin

Lenin, “Proletarya, önce burjuvazi ni n boyunduruğu altında, ücretli köleliği n boyunduruğu altında yapılan seçimlerde çoğunluk kazanmalı, sonra erki kazanmalı diye ancak alçaklar ya da budalalar düşünebilir. Bu, aptallığın ve ikiyüzlülüğün doruğudur. Eski sistem altında ve erk eski ellerdeyken yapılan seçimleri, sınıf savaşımının ve devrimin yerine koymaktır.” (Lenin, *Toplu Yapıtlar*, İngilizce basım, Cilt: 30, s: 58) diyor. İşte bugün oportünistlerin yaptıkları aynen budur.

Leninciler parlamentodan yararlanmaya, seçimlere katılmaya karşı değildirler. Tam tersine, “burjuva parlamentosunu dağıtmadığımız sürece, hem içinden, hem dışından ona karşı çalışmalıyız. Emekçi halkın (yalnızca proleter değil, yarı proleterler ve küçük köylüler de) dikkate değer sayıda bir kesiminin, burjuvazi-nin işçileri kandırmak için kullandığı burjuva demokratik araçlara hâlâ güveni varsa, bu kandırmacayı, işçilerin geri kesimlerinin, özellikle proleter olmayan emekçi halkın en önemli, otorite saydıkları platformdan açığa çıkarmalıyız.” (Lenin, *Toplu Yapıtlar*, İngilizce basım, Cilt: 31, s: 267) Ama bugün oportünist partilerin yapmak istedikleri, yaptıkları bu değildir. Bir kere, en başta onların kendileri burjuva parlamentosuna sonsuz güven duyuyor, onu son derece demokratik buluyorlar. Oportünistler burjuva parlamentosu içinde, onu yıkmak niyetiyle çalışmıyorlar. Yıkamayacaklarını da açıkça söylüyorlar.

Kimileri oportünistlerin parlamentoya ilişkin tutumlarını barışçı devrim çerçevesine sokuş-

turmaya çalışıyorlar. Bunu da Marks’ın 1870’lerde İngiltere ve Amerika için sosyalizme barışçı geçişin olabileceğine ilişkin söylediklerine bağlıyorlar. Lenin buna yanıt veriyor: “Bir kere, o zaman bile Marks bunu (barışçı geçiş - I.S.) özel bir durum olarak görüyordu. İkincisi, o günlerde tekelci kapitalizm, yani, emperyalizm yoktu. Üçüncüsü, o zamanlar İngiltere ve Amerika’da bugün olduğu gibi, burjuva devlet aygıtının baş aracı olarak işlev gören militarist klik yoktu.” (Lenin, *Toplu Yapıtlar*, İngilizce basım, Cilt: 28, s: 108) Başka bir deyişle barışçı geçiş tartışmaları artık Marks’a bağlanamaz. Yukarıdaki alıntıdan da apaçık olduğu gibi, Lenin’e hiç bağlanamaz. Lenin, barışçı geçiş teorik bir olasılık olarak koymakla birlikte, pratikte geçersizliğinin daha büyük bir olasılık olduğunu da hep belirtiyor. Üstelik Lenin, barışçı geçişten söz ederken bile kullanılmayan ama var olan bir şiddeti veri sayıyor. “Bütün iktidar sovyetlere” belgisini ileri sürdüğünde, halk dışten tırnağa silahlıydı. Yaşam Lenin’i kanıtladı, hâlâ da kanıtıyor. Dünya üzerinde barışçı yoldan tek bir devrim bile gerçekleşmedi. Özellikle barışçı yol derken bile Lenin’in dikkate aldığı şiddet unsurunu da atıp yerine “oyu” koyarsak, bundan böyle de gerçekleşmeyeceğini söyleyebiliriz.

Oportünistlerin parlamentoya ilişkin tutumları barışçı devrim mi, silahlı devrim mi tartışmasına giremez. Onların tutumları devrim çerçevesine giremez. Onlar burjuva yasalarına uygun, burjuva kurumlarını kırıp atmayacak “yasal devrim” (?) istiyorlar. “Çoğulcu demokrasiye” dönüşmeyecekler. Gerici, faşist

Arkası 7. Sayfada

“AVRUPA KOMÜNİZMİ” BELÇİKA’YA DA BULAŞTI

Belçika Komünist Partisi MK’nın 26 ocakta yayınladığı bildiriye partinin bağımsızlığından, Batı Avrupa’nın kendine özgü apayrı koşullarından ve yeni çözümlerinin(?) gereğinden söz edilmektedir. Bildiri Sovyetler Birliği’ne saldırmaktadır. Sovyetler Birliği’nde bürokratik sapmalar(?) olduğunu, bunun yalnızca Stalinizm(?) sonucu olmadığını söylemektedir. Başka bir deyişle, BKP öteklerinin yaptığı gibi bir süre Stalin’i kılıf etme yolundan bile gitmeden doğrudan Leninizm’e saldırmaktadır. Bu yeni olgu da gösteriyor ki, oportünizm, başı ezilmedikçe, salgın hastalık gibidir.

NATO GENERALİ LUNS VE AVRUPA KOMÜNİZMİ

NATO’nun önde gelen generallerinden, eski Avrupa komutanı Luns bir açıklama yaptı. Luns şöyle diyor: “Eğer bir komünist partisi, biz de demokrasi oyununu(?) oynayacağız, uluslararası sorumluluklarımız(?) saygılı kalacağız, Sovyetler Birliği’nden de gelse(?) saldırıya karşı çıkacağız, basın özgürlüğünü(?) saklı tutacağız, özgür yargı sistemine(?) karşı çıkmayacağız diyorsa, bu demektir ki, o parti artık komünist değildir”. Lenin’in dediği gibi, düşmanın söylediğine kulak vermenin ne denli önemli olduğu açığa çıkıyor. “Çoğulcu demokrasi” yaygaralarıyla, anti-Sovyetizmle gerçekten de komünist olunmaz!

Tunus’da gösteriler sırasında bir askeri araç yanarken...

ATILIM'a bağış yap!

Atılım'a bağış gönüllüdür ama ilericiler, devrimciler, yurtseverler için gönüllü olduğu kadar zorunludur

Atılım işçilerin, emekçilerin, devrimcilerin gazetesi. Bizim gazetemiz. Faşizme, emperyalizme, kapitalizme karşı savaşta, oportünizme maozizme karşı savaşta bayrağımız. Atılım bize devrim savaşımızda Leninci doğru yolu gösteriyor.

Yurdumuzda devrim dalgası

kabarıyor. TKP bu dalgada, kapitan köprüsünde Bilen yoldaş, ustalıklı, tam yol ilerliyor. Devrim dalgası yığınları ayağa kaldırmış. Devrimci özveri yüksek. Devrimci özverimizi son kurumuza kadar Atılım'a akıtalım! Kurtuluş yolunu Atılım gösteriyor! Gazetemizi yığınsallaştır-

lim!

TKP'yi yasaklayan, yığınlardan saklamaya çalışan burjuvazi elbet bu kampanyaya da set çekmeye çabalayacaktır. Devrimciler, ilericiler, kampanyaya katılan militanlara baskı terör uygulamaya çalışacaktır. Bu teröre en iyi yanıt daha da yığınsal bir kampanya olacaktır.

Bu kampanya burjuva kuyrukçuluğuyla, ödünlerle varlıklarını sürdüren legalistlere, sağ oportünistlere de şamar gibi inecektir.

Kampanyaya yığınsal katılım! Devrimci özveriyle yaptığımız bağışları devrimci yaratıcı

ADRES: İŞÇİNİN SESİ
56, Mansfield Road, Ilford, Essex, England
BANKA HESABI: İŞÇİNİN SESİ - UTPB
National Westminster Bank, Stoke Newington Branch,
194 Stoke Newington High Street, London, N.16 7JH.
A/c no: 11085525

çalışla İşçinin Sesi'ne ulaştırılm! Burjuvaziye kaptırmadan, Avrupa'daki tamdıklar yoluyla, yurt dışına gidenlerle göndere- lim! Yaratıcı yöntemler bulalım.

Atılım'ımıza bağışlarımızı ulaştırılm, unutmayalım, Atılım'a bağış gönüllüdür, ama ilericiler, devrimciler, yurtseverler için zorunludur.

1 Mayıs bu yıl İzmir'de de kutlanacak

28 ocak cumartesi günü DİSK 3. Bölge Temsilciler Kurulu, Cemal Kırıl başkanlığında toplandı.

DİSK sendikalarının bölge temsilciliği sınırdaki şubelerinin ve bölge temsilcilerinin katıldığı toplantıda, 1 Mayıs'ın İzmir'de kutlanması için DİSK'e başvurma kararı oybirliğiyle alındı. Öte yandan, 1 Mayıs'ın kutlanmasına ilişkin olarak kurulan komite, hazırlık çalışmalarına hız veriyor.

DİSK 3. Bölge temsilcisi Cemal Kırıl

OKUYUCULARIMIZ YAZIYOR

Çocuklar çiçeği devrimin

Bu şiir, devrim kavgasında çiçeği burnunda düşenlere adanmıştır.

Çocuklar devrimin çiçeğidir

Bıyığı terlemeyen, onaltısında Yaşamın çeyreğinde, kavganın ortasında Anasından başka sevmeden bir kadını Halkını ve silâhını severek Kurtuluşun türküsünü söyleyerek Çiçeğe koşan arılar gibi Doludizgin sürerek atlarını Ölümün büyük okyanuslarından geçerek Dağbaşlarında tutuşturan devrim ateşini Çocuklar çiçeğidir devrimin.

Çiçeğidir çocuklar devrimin

Ö yabancı otlar arasından Emerek kendi öz suyunu Ve gizli bir kahırla besleyip öfkesini Gelişip serpilen Ve meyva çağında ansızın Dalından koparılmış vakitsiz bir gül gibi Saygıyla kucaklayan toprağı Çiçeğidir devrimin çocuklar.

Devrimin çocuklar çiçeğidir

Halkımın yiğit ve namuslu sesinde Bir sevda türküsü gibi sıcak Onurlu, cessus ve atak Belli ki şakağında pıhtılaşan kan Kavganın bahçesinde açan bir güldür Ve göğsünde bir demet karanfil Hain bir kurşunun açtığı yara.

Biliyoruz ki adımız gibi kesin

Yerde kalmayacak bu kanlar Boşuna ölmüyor savaşanlar Doğrulup dizlerimizin üstüne bir gün Hapislerden, zindanlardan, pirangalardan Tünellerden, mazgallardan, barikatlardan Tuzaklardan, çemberlerden, ablukalardan Çıkacağız devrimin şafağına.

Uzak geçmişlerden yakın geleceklere

Dört nala koşturup atlarını Umudu, türküyü, sevgiyi harmanlayıp Taşarak dağlardan, ovalardan Köylerden, kentlerden, kasabalardan Caddelerden, sokaklardan, alanlardan Okullardan, işliklerden, fabrikalardan Grevlerden, işgallerden, boykotlardan Dövizlerden, afişlerden, pankartlardan Halkımın üstüne geren kanatlarını Sonra dal dal devrilen toprağı Bir gelincik tarlasında bayraklaşan -ölümü aşan

çocuklar çiçeğimiz anımız çocuklar peteğimiz balmız çocuklar kanadımız kolumuz

Ölüm denizlerinden de geçse yolumuz Yeniden uç verecek binlerce dalımız Devrimin çiçeği çocuklarımız.

(A. Karadeniz, Ankara)

Kontr-gerillacılardan hesap sorulsun!

Mecliste İçişleri Bakanlığı bütçesi görüşülürken Kontr-Gerilla denilen gizli işkence-cinayet-provokasyon örgütünün üzerindeki perde aralandı. CHP Senatörü Niyazi Ünsal, Kontr-Gerilla'nın doğrudan doğruya Genel Kurmay Başkanlığı'na bağlı olduğunu ve CIA, Entelijans Servis, Federal Almanya İstihbarat Örgütü gibi emperyalist casusluk merkezleriyle sıkı işbirliği yaptığını açıkladı. Ünsal, resmi adı "Seferberlik Tetkik Kurulu" (STK) olan Kontr-Gerilla'nın her yıl devlet bütçesinden 200 milyon lira aldığını belirtti. Ünsal, "bu örgüte alınan herkes, örgüt hakkında en küçük bilgi verirse öldürüleceğini biliyor" dedi.

Kontr-Gerilla'nın kurucusu ve yöneticisi emekli general Cihat Akyol, köşeye sıkıştırılınca, bu terör örgütünün 12 Mart'tan bu yana çevirdiği karanlık, kanlı dolapları ülke güvenliğinin bir gereği gibi göstermeye yeltendi. Kanlı general eskisi, "gayri nizami harbin ve bu özel harp dairesinin uydurma olduğunu reddetmiyorum" dedi. Sadist general Akyol, "12 Mart yöneticileri benim bilgilerimden yararlandılar" diyerek iğrenç suçunu itiraf etti. Ziverbey Köşkü denilen işkence merkezinde STK'dan albay, binbaşı ve yüzbaşı rütbesindeki işkence uzmanlarını yüzlerce yurtsever işkenceden geçirdiğini açığa vuran Cihat Akyol, o dönemde, İstanbul Sıkıyönetim Komutanı olan Faik Türün'ün de sorumlular arasında olduğunu açıkladı. "Türün cevap versin" dedi.

Burjuvazi egemenliği sürdürebilmek için devrimcilerle karşı

Niyazi Ünsal

her zaman gaddar olmuştur.

Kürt halkı da bu barbarlıkların, yığınsal işkencelerin boy hedefidir. Kürdistan'da köyleri, kentleri basmak, Kürt halkına karşı akla hayale gelmedik vahşeti yapmak, Türkiye burjuvazisinin günlük eylemlerindedir. Kontr-Gerilla, bu vahşetin aracıdır, komünistlere, yurtseverlere karşı, işbirlikçi, holdingci burjuvazinin vurucu örgütüdür. Bilinen, bilinmeyen nice cinayetin, provokasyonun, Kültür Sarayı ve Marmara yolu vapuru yangınları gibi sabotajların sorumlusu Kontr-Gerilladır.

Kontr-Gerilla'nın ipliği pazara çıktıktan sonra, polis ve MİT şefleri, 12 Mart'ın cellâtları, faşist subayları, faşist MHP ve Ülkü Ocakları'nın ırkçı yöneticileri, bizzat Türkeş'in kendisi, Demireller, eski Kontr-Gerillacılar, kaniçiciler yeni bir örgütlenmeye geçtiler. Yeni işkence örgütünün adı, Devleti Kurtarma Hareketi, kısa adıyla Dev-Kurt'dur. Amacı, legal-illegal yollarla işkenceleri, faşist saldırı ve

cinayetleri yürütmek, açık faşist bir darbeye zemin hazırlamaktır. Yerli ve yabancı tekellerin egemenliği sürdükçe, bu işkence, cinayet örgütlerinin biri gider, ötekisi gelir. Bu gibi örgütlerin sürekliliği, bir bakıma, onları örgütleyen, işkence ve komploları uygulayanların cezasız kalmasındandır. 12 Mart'tan sonra Ecevit hükümeti Kontr-Gerilla cellâtlarını af kapsamına aldı. Bu, cellâtların daha da azgınlaşmasına, açık cinayetlere geçmesine yol açtı. Bunu Ecevitçiler de biliyor. İşkence ve cinayetlere karşı olduğunu ağızda govoleyan Ecevit'in önünde iki yol vardır: Ya tüm gerici, faşist güçlerin, Kontr-Gerilla örgütlerinin üstüne yürür, onları yok eder, ya da bu kanlı kara güçlere boyun eğer.

TKP'nin Sesi Radyosu, konuya ilişkin olarak yaptığı yayında, hedefi şöyle gösterdi:

"Kontr-Gerillacıların, Ülkü Ocakları'nın, MHP'yi yönetenlerin, MİT, CIA'nın Türkiye sorumlularının, işkenceci ve katil polis şeflerinin, polislerinin isimlerinin açıklanması ve bunların yargılanmalarının sağlanması için bütün demokratik, anti-emperyalist, anti-faşist güçler biraraya gelmeli, bu savaşımı ortaklaşa örgütlemelidirler. Ancak bu gibi bir savaşım yöntemiyle Kontr-Gerillaları yenmek, onların başka başka adlarla hortlamasını engellemek mümkündür. Bu yolda elde edilecek her başarı, demokrasi ve sosyalizm yolunda bir adım daha ilerlemek demektir."

((★))

İŞÇİNİN SESİ RADYO AJANSI ÇIKTI

Abone tutarı: (uçak postası dahil)
1 aylık: 5 pound, 30,00 DM, 100 TL.
(ya da 4 kitap - Türkiye için)

ABONE OLUN!
ABONE BULUN!

İSRA Bülteni abone olanlara pazartesi hariç her gün düzenli olarak uçakla postalanacaktır.

İşçinin Sesi atılımlarına bir yenisi daha kattı. İşçinin Sesi Radyo Ajansı'nı (İSRA) kurdu. İSRA, her gün Türkiye saatiyle 10.10'da ve 18.40'da kısa dalga 31,5 ve 48,5 metrelerden dinlenebilen TKP'nin Sesi Radyosu'nun yayınlarını yazıya çekiyor. Bülten halinde bastırıp, abone-

lere postalyor.

TKP'nin Sesi'ni dinlene olanağı bulamayanlara onu yazılı olarak ulaştırma girişimi, TKP'nin sesini daha geniş yığınlara duyurulma girişimi desteklenmelidir. İSRA bülteni, Türkiye halkının yiğit partisinin, işçi sınıfı partisinin politikasını yı-

ğınlara yaymada önemli bir araçtır. Radyodan yayınlanırken iyice anlayamadıklarımızı yazılı metinden kolaylıkla kavrarız. İyi kavradığımız oranda da yığınlara daha iyi anlatırız.

O halde, haydi, İSRA'yı güçlendirmek için görev başına. Abone olup, abone bulalım.

İŞÇİNİN SESİ'nin
bu sayısı 14.000 adet
basılmıştır

İŞÇİNİN SESİ . . . . . 15 GÜNLÜK DEVRİMCİ İŞÇİ GAZETESİ
Sahibi . . . . . İngiltere Türkiye İlericiler Birliği
Yazışma Adresi . . . . . 56 Mansfield Rd., Ilford, Essex, England
Masrafı: 15p . . . . . Yıllık Abone £6 (sterlin) (Almanya için 30 DM)
Baskı . . . . . Anvil Printers Ltd (T.U.)